

Eksempler på julesange

På loftet sidder nissen

På loftet sidder nissen med sin
julegrød,
sin julegrød, så god og sød,
han nikker, og han spiser, og han er
så glad
for julegrød er hans bedste mad.
Men rundt omkring står alle de små
rotter,
og de skotter, og de skotter:
"Vi vil så gerne ha' lidt julegodter,"
og de danser, danser rundt i ring.

Men nissefar han truer med sin
store ske:
"Vil I nu se at kom' af sted,
for jeg vil ha' min julegrød i ro og
fred,
og ingen, ingen vil jeg dele med."
Men rotterne de hopper, og de
danser,
og de svinser, og de svanser,
de kikker efter grøden, og de
standser,
og de står om nissen tæt i ring.

Men nissefar han er en lille
hidsigprop,
og med sin krop han gør et hop:
"Jeg henter katten, hvis I ikke
holder op,
når katten kommer, skal det nok bli'
stop."
Så bliver alle rotterne så bange,

åh, så bange, åh, så bange,
de vender sig og danser et par
gange,
og en, to, tre, så er de væk!
Sikken voldsom trængsel og alarm
Sikken voldsom trængsel og alarm,
det er koldt, og man må gå sig
varm.

Lygten tændes klokken fire alt,
det skal være aften med gevalt.
Midt på gaden sælges træer og
frugt,
se butikken, hvor den stråler smukt!
Varer kan man få i tusindvis,
tænk Dem bare, under indkøbspris.
pris, pris, pris, pris, pris, pris,
tænk Dem bare, under indkøbspris,
pris, pris, pris, pris, pris, pris,
tænk Dem bare, under indkøbspris!

Pyntet smukt af en usynlig hånd
står nu træet der med lys og bånd.
Døren åbnes, og man strømmer
ind,
kredsen sluttes med begejstret sind.
Børnene, de hoppe rask af sted,
bedstefader, han er også med;
lad os tage del i deres sang,
brødre, vi var også børn engang.
gang, gang, gang, gang, gang,
gang,
brødre, vi var også børn engang,
gang, gang, gang, gang, gang,
gang
brødre, vi var også børn engang.

Juleaften, oh hvor er du sød,
så skal alle folk ha' risengrød -
æbleskiven bliver flittigt vendt,
gåsestegen er til bageren sendt.
Bonden sidder tidligt ved sit fad,
sikken Guds velsignelse af mad;
lænkehunden selv får dobbelt sul,
den skal også vide, det er jul.
jul, jul, jul, jul, jul, jul,
den skal også vide, det er jul,
jul, jul, jul, jul, jul, jul
den skal også vide, det er jul.

*(Tekst: Margrethe Munthe, 1911.
Melodi: Franz Meißner.)*

Højt fra træets grønne top

Højt fra træets grønne top
stråler juleglansen
spillemand, spil lystigt op
nu begynder dansen.
Læg nu smukt din hånd i min
ikke rør ved den rosin!
Først skal træet vises
siden skal det spises.

Se, børnlil, nu går det godt
I forstår at trave,
lad den lille Signe blot
få sin julegave.
Løs kun selv det røde bånd!
Hvor du ryster på din hånd
Når du strammer garnet,
kvæler du jo barnet!

Peter har den gren så kær,
hvorpå trommen hænger
hvergang han den kommer nær
vil han ikke længere.
Hvad du ønsker, skal du få
når jeg blot kan stole på
at du ej vil tromme
før min sang er omme.

Anna, hun har ingen ro
før hun får sin pakke
fire alen merino
til en vinterfrakke.
Barn, du blir mig altfor dyr
men da du så propert syr
sparer vi det atter,
ikke sandt, min datter?

Denne fane ny og god
giver jeg til Henrik.
Du er stærk og du har mod
du skal være fændrik.
Hvor han svinger fanen kækt
Børn, I skylder ham respekt
vid, det er en ære,
Dannebrog at bære.

O, hvor er den blød og rar
sikken dejlig hue!
Den skal sikre bedstefar
imod frost og snue.
Lotte, hun kan være stolt
tænk jer, hun har garnet holdt!
Det kan Hanne ikke,
hun kan bare strikke.

Børn, nu er jeg bleven træet
og I får ej mere.
Moder er i køkkenet,
nu skal hun traktere.
Derfor får hun denne pung,
løft engang, hvor den er tung!
Julen varer længe,
koster mange penge.

*(Tekst: Peter Faber, 1848. Melodi:
E. Horneman.)*